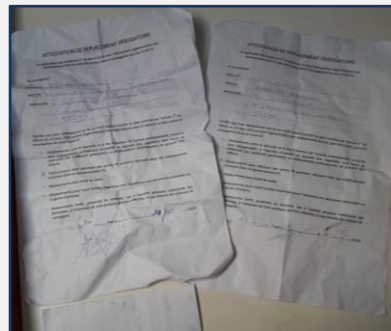

Vorbereiding Atlantische oversteek west naar oost afgerond

Correspondent in Martinique

Eindelijk is het zover! De Corona lock-down en de avondklok zijn per 11 mei ingetrokken in Martinique. De bemanning hoeft geen attestatie (verklaring waarom je je op straat bevindt) meer bij zich te dragen.

Ook is de bewegingsruimte (actieradius) uitgebreid van 1km naar 100km rondom de woonplaats. Heel Martinique is opnieuw bereikbaar voor de zeezwaluwtjes! Goed nieuws dus. Het originele plan was om niet voor 15 mei de overtocht te starten en dat is het al geweest.

Helaas is de EPIRB, midden februari al besteld, nog niet afgeleverd. Volgens de track and trace informatie is het pakje sinds 31 maart op Martinique en ligt te wachten op aflevering, maar ja lock down hè ...

Gelukkig kan ook DHL na 11 mei direct weer op volle toeren werken zodat op 14 mei het pakje eindelijk bezorgd wordt. Nu kan de bemanning echt de voorbereidingen in gang zetten. De EPIRB wordt aangemeld bij Telecom in Nederland nadat de zelftest vlekkeloos is verlopen. Hij wordt gezellig samen met de satelliettelefoon op het schot bij de in/uitgang naar de kuip gemonteerd.

Intussen is Mr Perkins na 4 maanden weer gezond verklaard. Starten perfect en hij loopt weer moeiteloos en zonder problemen. Na 1 uur mag Mr Perkins weer in de ruststand. Note: voor geïnteresseerden, lees de technische verhandeling van "[het Perkins probleem](#)" [hier](#).

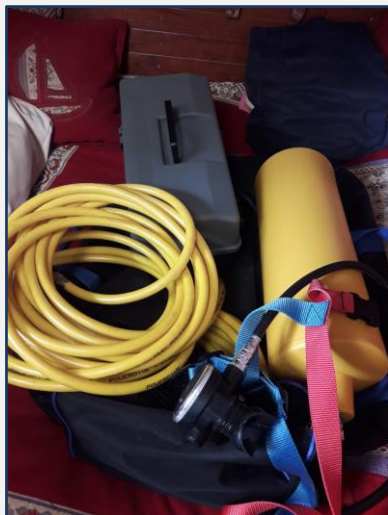
Er wordt een auto gehuurd nu het weer kan en de reserve onderdelen voor Mr. Perkins worden in Ducos gehaald en de giga Carrefour in Fort de France wordt vereerd met een bezoek voor wat grote en zware inkopen. Gelijk worden de reserve dieseltankjes gevuld voor onderweg. De lege 12kg gasfles wordt gewisseld voor een volle zodat de kookkunsten ook onderweg doorgang kunnen vinden. Even huiselijk nog een uurtje naar de wasserette nu we niet 5km met de was hoeven te slepen.

Nu komt de Zeezwaluw aan de beurt voor een "Top to bottom & everything in-between" inspectie. Riens gaat de mast in met het alom geroemde klimtoestel ([de Topclimber®](#)), om helemaal bovenin de werking van de schijven en lijnen te testen. Op weg van beneden naar boven wordt met een sponsje de groef van het grootzeil stofvrij gemaakt.

Op de rit naar beneden wordt de verstaging zorgvuldig gecontroleerd. De grootzeilval wordt vanwege slijtage vervangen. Bij de watersportzaak hadden ze gelukkig het juiste materiaal van de goede maat en lengte (37 meter 12mm) voorradig. Deze klus kan ook van de lijst.

De volgende grote klus is niet in de hoogte maar onderwater. De schroef en schroefas moeten worden gecheckt op aangroei, wat de manoeuvreerbaarheid negatief beïnvloed. De [decksnorke](#) duikset wordt opgegraven en de schoenen en handschoenen met duikbril klaargelegd.

De set wordt direct op de accu's aangesloten en werkt goed. Riens gaat te water voor de schroef. Bijna een uur blijft hij onder en als hij eindelijk boven komt blijkt waarom het zo lang duurde.

De schroef was amper meer herkenbaar en er zat ontzettend veel harde oesterachtige aangroei, onder de planten aangroei. Met plamuurmes en schroevendraaier wordt uiteindelijk de klus in 2 x 2 uur geklaard. De bladen kunnen weer draaien, vaanstand is weer mogelijk en de schroefas is weer keurig schoon zodat het lager geen schade oploopt.

Na een overheerlijke lunch gaat Ineke de 2 middag sessies voor haar rekening nemen en het onderwaterschip van de groentetuin ontdoen. Na 2 dagen is de hele klus van de lijst. De bemanning weet ook weer waar alle spiergroepen zitten en kan wat moeizamer bewegen dan voorheen!

Intussen ligt ook de bijboot weer omgekeerd op het kajuitdak en de BB-motor rust weer uit op het hek. Langzaamaan zijn alle klussen van de list verdwenen en blijven alleen nog de neuzel dingen zoals een (laatste) handwasje etc. over.

Ook moet er nog voorgekookt worden, 4 maaltijden maar liefst. Bij het opruimen en pakken van wat blikken en potten, komt uit de voorraadruimte onder de kajuitbank een vreselijke stank naar boven, kon wel een dode koe in liggen!

er

De hele voorraadruimte wordt leeggehaald en helemaal onderin liggen 4 in Curaçao ingekochte blikjes te lekken en te stinken. 2 blikjes runder stoofvlees en 2 blikjes kalfsragout. (de dode beesten dus). Wat een troep en stank op het isolatie matje. Dat matje moet eruit en wordt afgeborsteld en met chloor schoongespoeld.

Na een kritische geurtest knippen we het bijna schone deel uit en vervangen het door een nieuw stukje uit de onuitputtelijke magazijnen van de Zeezwaluw. Na schoonmaken van de bergruimte en drogen kunnen alle blikken en potten weer terug. Gelukkig werd het vóór vertrek ontdekt en niet onderweg

Een geluk bij een ongeluk was deze onverwachte schoonmaakexercitie eigenlijk ook wel weer.

Hoezo? Voor onderweg hebben we ook complete samengestelde blik/pot maaltijden voor noodmaaltijden of in het geval het weer te slecht is om te koken. Elke van deze samengestelde maaltijden zijn apart verpakt in genummerde plastictasjes.

Nu kan de gewenste maaltijd op speciale menulijst worden gekozen en uit het kratje onder de eettafel in de kajuit het juiste genummerde tasje nummer gepakt. Alleen de blikken en potten openmaken, samen in de pan storten en even opwarmen om smakelijk te eten. Geen gegrut meer onder de bank om de juiste pot of blik te zoeken als de Zeezwaluw ligt te dansen op de golven!

Intussen wordt al weken lang het weer op de Atlantische Oceaan in de gaten gehouden maar een

mooi georganiseerd weerbeeld gloort nog niet echt aan de horizon. Pas rond 28 mei werd het weer op de oceaan wat stabiel en laat een mogelijk weerwindow zien met een vertrek op vrijdag 5 juni uit Le Marin. Na 1 nachtje ankeren bij Saint Pierre zal op 6 juni de Noordkaap van Martinique worden gerond en kan de reis naar de Azoren beginnen. De kristallen weerbol kijkt echter maar 7 dagen vooruit

dus éénmaal onderweg zullen we het plan nog wel een aantal keren aanpassen. Zie onze [gemaakte plannen voor 2020](#)

